

Põhikohtuasja menetluse pooled

Kaebaja: Luigi Bisignani

Vastustaja: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale 1 di Roma

Resolutsioon

ELTL artikli 64 lõiget 1 ja artikli 65 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, millega kaotatakse õigusaktist lõplikult süüteoosseis, mis seisnes teise riiki tehtud rahaülekande deklareerimata jätmises.

⁽¹⁾ ELT C 213, 3.7.2017.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Justice de Paix du canton de Visé (Belgia) 30. jaanuaril 2018 – Michel Schyns versus Belfius Banque SA

(Kohtuasi C-58/18)

(2018/C 166/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Justice de Paix du canton de Visé

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Michel Schyns

Kostja: Belfius Banque SA

Eelotsuse küsimused

- a. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ⁽¹⁾, artikli 5 lõikega 6, mille eesmärk on saavutada see, et tarbija suudab hinnata, kas pakutud krediidileping on kohandatud tema vajadustele ja rahalisele olukorrale, on vastuolus tarbijakrediidiseadustiku artikli 15 esimene lõik (mis on tunnustatud kehtetuks ja asendatud nüüd majandusõiguse seadustiku artikliga VII.75), sest selles on sätestatud, et krediidiandja ja -vahendaja on kohustatud püüdma kasutada krediidilepingute raames, mida nad tavaliselt pakuvad või mille puhul nad tegutsevad vahendajana, kõige sobivamat krediidi liiki ja summat, võttes arvesse tarbija rahalist olukorda lepingu sõlmimise hetkel ja krediidi eesmärki, sest selle sättega on kehtestatud krediidiandjale või -vahendajale üldine kohustus püüda leida tarbijale sobivaim krediit – kohustus, mida eespool viidatud direktiivi tekstis ei ole?
- b. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid, artikli 5 lõikega 6, mille eesmärk on saavutada see, et tarbija suudab hinnata, kas pakutud krediidileping on kohandatud tema vajadustele ja rahalisele olukorrale, on vastuolus tarbijakrediidiseadustiku artikli 15 teine lõik (mis on tunnustatud kehtetuks ja asendatud nüüd majandusõiguse seadustiku artikliga VII.77 lõikega 2), osas, milles krediidiandja võib krediidilepingu sõlmida ainult juhul, kui ta peab – arvestades teavet, mis tal on või peaks olema, eelkõige 10. augusti 2001. aasta seaduse eraõiguslikele isikutele antava krediidi järelevalvekeskuse kohta artiklis 9 nimetatud konsulteerimise ning artiklis 10 nimetatud teabe põhjal – asuma mõistlikult seisukohale, et tarbija suudab oma lepingust tulenevaid kohustusi täita, kuna see toob kaasa selle, et krediidiandja peab võtma ise tarbija asemel seisukoha, kas krediidileping tuleks sõlmida?

2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, tuleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid, tõlgendada nii, et see kohustab krediidiandjat ja -vahendajat alati hindama tarbija asemel, kas krediidileping tuleks sõlmida?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, lk 66).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itaalia)
1. veebruaril 2018 – Vitali SpA versus Autostrade per l'Italia SpA**

(Kohtuasi C-63/18)

(2018/C 166/24)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Vitali SpA

Vastustaja: Autostrade per l'Italia SpA

Eelotsuse küsimus

Kas asutamishabaduse põhimõte ja teenuste osutamise vabaduse põhimõte, mis on ette nähtud Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artiklites 49 ja 56, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24⁽¹⁾ artikkel 71, mis ei näe ette allhangete mahu piiramist, ning Euroopa Liidu proportsionaalsuspõhimõte keelavad kohaldada selliseid liikmesriigi riigihangetealaseid õigusnorme nagu Itaalia normid, mis on sätestatud 18. aprilli 2016. aasta seadusandliku dekreeidi nr 50 artikli 105 lõike 2 kolmandas lauses, mille kohaselt ei tohi allhangete maht olla suurem kui 30 protsenti kogu ehitustööde, teenuste või asjade hanke kogumaksumusest?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 65).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 12. veebruaril 2018 – Idi Srl versus
Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo**

(Kohtuasi C-101/18)

(2018/C 166/25)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Idi Srl

Vastustaja: Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo